Στη γέννηση του Χριστού († Αρχ. Γεώργιος Καψάνης, Προηγούμενος Ι. Μ. Γρηγορίου Αγίου Όρους)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 25 Δεκεμβρίου, 2019

Σε όλο αυτό το μυστήριο της ενσάρκου Οικονομίας του Κυρίου, το οποίο ζήσαμε σήμερα και απολαύσαμε πράγματι, αλλά και την αισία παρέλευση της αγίας νηστείας και τη χαρμόσυνη άφιξη στην πανήγυρη αυτή, την οποία ο ιερός Χρυσόστομος ονομάζει Μητρόπολη των εορτών, θαυμάζουμε την αγάπη του Θεού Πατρός προς το πλάσμα Του, τον άνθρωπο. Και όχι απλώς θαυμάζουμε. Εξιστάμεθα, όταν βλέπουμε πως ο πανάγαθος Θεός, πλούσιος ων εν τη θεότητί Του, ενεδύθη την πτωχεία και ασθένεια της ανθρωπίνης σαρκός, για να μας δώσει την Χάρη Του και την ένωση μαζί Του. Αλλά εκείνο το οποίο μας κάνει ιδιαίτερη εντύπωση είναι, ότι ο Κύριος εμφανίζει τον εαυτό Του στις ταπεινές ψυχές. Οι Ποιμένες που τον είδαν ήσαν ταπεινοί, απλοί στην καρδιά. Ο Ιωσήφ, ο μνήστωρ της Υπεραγίας Θεοτόκου, και αυτός ήταν μία ταπεινή ψυχή. Η ίδια η Θεοτόκος ήταν γεμάτη από ταπείνωση. Αλλά και οι εξ ανατολών Μάγοι, καίτοι ήσαν σοφοί άνθρωποι, είχαν και αυτοί απλές και ταπεινές ψυχές. Αντιθέτως οι άνθρωποι που είχαν εμπιστοσύνη στον εαυτό τους, στη λογική τους, στις δυνάμεις τους, στη σοφία τους, στην κοσμική εξουσία τους, ο Ηρώδης, οι άρχοντες του Ισραήλ, η καθεστηκυία τάξη των Ιεροσολύμων, αυτοί δεν μπόρεσαν να δουν τον Ιησού και να τον συναντήσουν, αν και κατέβαλαν απεγνωσμένες προσπάθειες, γιατί ήθελαν να τον εξοντώσουν. **Αυτό, αδελφοί μου και πατέρες μου, γίνεται σε κάθε γενεά. Κάθε ταπεινή ψυχή, κάθε απλή ψυχή μπορεί να συναντήσει, να γνωρίσει και να ενωθεί με τον ταπεινό Ιησού. Αλλά και κάθε υπερήφανη, αυτοδικαιωμένη, αυτοϊκανοποιημένη ψυχή δεν μπορεί να συναντήσει και να γνωρίσει και να αναπαυθεί στον ταπεινό Ιησού.** Επειδή είναι ταπεινός ο Ιησούς, μόνο οι ταπεινοί μπορούν να τον ζήσουν. Και αυτό, νομίζω, είναι κάτι που αφορά τη χριστιανική μας ζωή αλλά και τη μοναχική μας ζωή. Ήρθαμε και εμείς εδώ στο Άγιον Όρος, όπως οι εξ ανατολών Μάγοι ή όπως οι Ποιμένες, οι οποίοι άκουσαν από τον άγγελο ότι ετέχθη ο Ιησούς ο Κύριος, ο Μεσσίας. Και ήρθαμε εδώ, για να προσκυνήσουμε τον ταπεινό Ιησού και να ζούμε πλησίον Του όλη μας τη ζωή. Τι μεγάλη ευλογία πράγματι! Να κάνουμε ως έργο της ζωής μας το να ζούμε συνεχώς με τον Ιησού. Αλλά **εκείνο που θα διευκολύνει τη συνάντηση και την καθημερινή αναστροφή μας με τον ταπεινό Ιησού θα είναι και η δική μας ταπείνωση.** Ας φύγαμε από τον κόσμο, ας απαρνηθήκαμε ό,τι απαρνηθήκαμε, εάν δεν καλλιεργήσουμε εις βάθος στην καρδιά μας την ευλογημένη ταπείνωση, δεν θα έχουμε μέρος μετά του ταπεινού Ιησού. Γι’ αυτό, **ας ζητήσουμε σήμερα αυτή τη Χάρη από τον ταπεινό Ιησού· να δώσει**

και σ’ εμάς αυτή την ευλογημένη ταπείνωση, όχι ταπεινοσχημία, όχι εξωτερικά σχήματα ταπεινώσεως, αλλά τη βαθιά τεταπεινωμένη καρδιά, που μας αναλύουν οι άγιοι Πατέρες μας τι σημαίνει. Και ας παρακαλέσουμε ακόμη να φωτίσει με το Φως της αγάπης Του, του ελέους Του, της Χάριτός Του και το μοναστήρι μας και το Άγιον Όρος, αλλά και την πατρίδα μας, και τον κόσμο ολόκληρο, διότι όπου ο Ιησούς Χριστός έρχεται, εκεί φως και ειρήνη και χαρά και ανάπαυση στις καρδιές των ανθρώπων. Όπως σε κάθε μεγάλη εορτή, έτσι και εφέτος είναι φυσικό **να στρέψουμε τα βλέμματα της ψυχής μας προς όλους τους αδελφούς μας οι οποίοι πονούν, υποφέρουν, ζουν δύσκολες στιγμές της ζωής τους**. Και υπάρχουν πολλοί αδελφοί μας σήμερα στον κόσμο, σ’ όλη τη γη, που υποφέρουν. Ας παρακαλέσουμε τον Κύριο ιδιαίτερα σήμερα να δώσει μία ακτίνα ελπίδας σε όλους τους πονεμένους ανθρώπους, μία παρηγορία και ένα φως. Αλλά προπάντων, ας τον παρακαλέσουμε να φωτίσει εκείνους οι οποίοι είναι καλοπροαίρετοι άνθρωποι και δεν τον γνωρίζουν, να τον γνωρίσουν, για να ζήσουν μέσα στο Φως της αγάπης Του, της χαράς Του και της ειρήνης Του. Ευχόμαστε σε όλους πλούσια την ευλογία του Τεχθέντος Κυρίου και Θεού μας.

(1983)

(Από το βιβλίο: Αρχιμανδρίτου Γεωργίου, "Ομιλίες σε ακίνητες Δεσποτικές και Θεομητορικές Εορτές", Έκδ. Ι. Μ. Οσίου Γρηγορίου, Άγιον Όρος 2015, σελ. 59.)

(Πηγή ψηφ. κειμένου: koinoniaorthodoxias.org*)*